

GRUDZIEŃ 2022 WYDANIE NR 66

SŁONECZKO

KWARTALNIK PRZEDSZKOŁA NR 161
KSIĘCIA PRZEMYSŁAWA
W POZNANIU

"JEŚLI CHCESZ MIŁO
SPĘDZIĆ CZAS
PRZYJDŹ SZYBKO TU
DO NAS
TU ZABAWA
I NAUKA,
DLATEGO TYLE
DZIECI CIĄGLE DO NAS
PUKA"

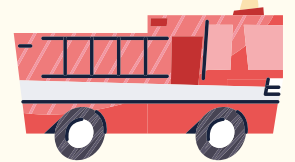
KRONIKA PRZEDSZKOLNA

12.10.2022r. - tego dnia gościliśmy w przedszkolu Panie policjantki z Posterunku Policji Poznań Nowe Miasto. Tematem prelekcji było bezpieczeństwo na drodze, w domu oraz podczas kontaktu z nieznanym oraz z psem.

20.10.2022r. - nasze przedszkolaki brały udział w Akcji Dzieciaki Sadzeniaki. Dzieciaki Sadzeniaki to ogólnopolska akcja Leroy Merlin Polska skierowana do przedszkolaków i uczniów młodszych klas szkół podstawowych. Jej celem jest uczenie dzieci pielęgnacji roślin i rozbudzanie w nich zainteresowań przyrodą. W ramach akcji każdy sklep Leroy Merlin organizuje bezpłatne warsztaty ogrodnicze.

25.10.2022r. - przedszkolaki z grupy III i IV udały się z wizytą do Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu. Przedszkolaki w trakcie spotkania poznały wyposażenie wołów strażackich, sprzęt, jaki używa strażak podczas akcji ratunkowych, Brały udział w próbnej ewakuacji.

27.10.2022r. - przedszkolaki z grupy III i IV odwiedziły Narodowy Bank Polski w Poznaniu. Podczas wizyty Pani z banku opowiedziała przedszkolakom jak wygląda praca w banku, jak można oszczędzać i gospodarować pieniędzmi.

07.11.2022r. - Dzień Postaci z Bajek. Był to dzień kolorowy i wesoły! Dzieci przebierały się w bajkowe stroje, uczestniczyły w konkursach.

10.11.2022r. - tego dnia, w naszym przedszkolu odbyła się uroczysta akademia z okazji Narodowego Święta Niepodległości. W tym uroczystym dniu przedszkolaki odświętnie ubrane recytowały wiersze patriotyczne, śpiewały piosenki oraz wykonały prace plastyczne przedstawiające symbole narodowe. Uroczystość była pouczającą lekcją historii i patriotyzmu.

17.11.2022r. - nasze przedszkole odwiedzili Seniorzy z Klubu Seniora " Jesienna Rezydencja " przy Fundacji Srebrne Lata. Nasze przedszkolaki wzięły udział w programie Senior Czyta Dzieciom.

25.11.2022r. - Dzień Pluszowego Misia. Był to dzień pełen uśmiechu i świetnej zabawy. Dzieci były szczęśliwe, że mogły spędzić tyle czasu ze swoimi ukochanymi misiami oraz pokazać je koleżankom i kolegom. Mamy nadzieję, że to misiowe spotkanie zostanie w pamięci dzieci na długo.

28.11.2022r. - tego dnia dzieci z grupy II, III, IV i V brały w przedstawieniu pt. "Dorotka po drugiej stronie tęczy".

29.11.2022r. - Andrzejki. Dzieci podczas kubeczkowych wróżb dowiedziały się jakie będą wykonywać zawody, nie zabrakło wróżenia z butów, lania wosku przez magiczny klucz. Z powstałych kształtów, odczytywały czego mogą spodziewać się w przyszłości.

06.12.2022r. - Mikołajki. W tym dniu dzieci z każdej grupy czekały niesamowite zabawy oraz niespodzianki. Dzieci miały okazję zamienić się w pomocników Mikołaja, poznały tradycję związaną z czyszczeniem bucików, śpiewały mikołajkowe piosenki w języku polskim i angielskim oraz wykonywały mikołajkowe prace plastyczne.

02, 08, 09 i 13.12.2022r. - Projekt edukacyjny "Tydzień Wielokulturowy" pod patronatem UNICEF. W tych dniach dzieci z grupy III i IV brały udział w warsztatach, podczas których zapoznawali się z tradycjami oraz charakterystycznymi symbolami państw sąsiadujących z naszym krajem.

16.12.2022. - dzieci z grupy V brały prezentowały przygotowane Jasełka na Przeglądzie Jasełek w Osiedlowym Domu Kultury "Orle Gniazdo".

W tym dniu dzieci z pozostałych grup brały udział w mikołajkowych warsztatach piankowych z Panem Pianką.

19.12.2022r. - przedszkolaki z grupy Dąbrowianie brały udział w warsztatach krawieckich w szkole 7cm.

22.12.2022r. - wszystkie przedszkolaki brały udział w uroczystym obiedzie wigilijnym. Dzieci wspólnie z Paniąmi kolędownały, składały sobie życzenia i jadły wspólny świąteczny posiłek przy pięknie udekorowanym stole. Tego dnia odwiedził nas również Gwiazdor z prezentami.

Najciekawsze tradycje świąteczne w Europie

1. Ukraina: pajęczyna na choince

Na Ukrainie choinkę trzeba obowiązkowo przystroić... sztuczną pajęczyną. Taki zwyczaj ma przynieść domowi szczęście i dobrobyt na kolejny rok. Tradycja wywodzi się od opowieści o biednej kobiecie, której nie było stać na udekorowanie świątecznego drzewka. Po przebudzeniu się w bożonarodzeniowy poranek spostrzegła, że pająk przystroił jej choinkę pięknie utkaną siecią. Niedługo potem sieć zamieniła się w złoto i kobieta stała się bogata. Dziś nie trzeba szukać całej pajęczyny - wystarczy ukryć w drzewku plastikowego pająka, który ma zapewnić dostatek w nadchodzącym roku.

2. Słowacja: rzucanie jedzeniem w Boże Narodzenie

Zaskakującą tradycją jest ta kultywowana u naszego południowego sąsiada. Na początku wigilijnej kolacji głowa rodziny nabiera na łyżkę jedną z przygotowanych potraw, po czym... rzuca nią w sufit! Do wyboru ryba, zupa z kwaśnej kapusty czy drożdżowe kuleczki posypane makiem. Im więcej jedzenia pozostanie na suficie, tym więcej szczęścia czeka domowników w nadchodzącym roku.

3. Niemcy: ogórek zamiast gwiazdy

W Niemczech na choince wieszają się ogórki zamiast gwiazdy. Zieloną ozdobę z dmuchanego szkła (w kształcie ogórka) warto najpierw ukryć w gałęziach choinki. Dziecko, które znajdzie ozdobę jako pierwsze, dostaje dodatkowy prezent i ma gwarantowane szczęście przez następny rok.

4. Łotwa: 12 dni prezentów

Łotewski Święty Mikołaj, nazywany "Big Zimmer", obdarowuje prezentami nie jednego dnia, ale aż 12 świątecznych dni z rzędu! To bez wątplenia najbardziej zapracowany Święty Mikołaj w Europie.

5. Norwegia: ukrywanie mioteł i szczotek

W Norwegii w pierwszy dzień świąt zabronione jest sprzątanie. Szczotki, miotły i mopy muszą być schowane. Wszystko po to, by nie ukradły je złowrogie wiedźmy i nie przyniosły nieszczęścia na kolejny rok.

6. Włochy: wiedźma przynosząca prezenty

W mieście Urbania we Włoszech prezenty rozdaje Befana – wiedźma z zakrzywionym nosem. Niegrzecznym dzieciom nie zostawia różgi, ale węgiel, cebulę lub czosnek.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

Brązowy ciemny:	11F, 11G.
Beżowy:	10E, 10H, 11D, 11E, 11H, 11I, 12E, 12F, 12G, 12H.
Pomarańczowy:	1B, 1K, 2A, 2D, 2I, 2L, 3B, 3D, 3E, 3H, 3I, 3K, 4A, 4B, 4C, 4J, 4K, 4L, 5C, 5D, 5I, 5J, 6D, 6I.
Czerwony:	9F, 9G, 10F, 10G.
Brązowy:	6E, 6F, 6G, 6H, 7B, 7C, 7F, 7G, 7J, 7K, 8C, 8F, 8G, 8J, 9C, 9D, 9E, 9H, 9I, 9J, 10D, 10I.
Czarny:	8E, 8H.

Dziecko zbyt grzeczne

Co to znaczy, że dziecko jest grzeczne lub niegrzeczne? Czemu określenia „grzeczne” i „niegrzeczne” wciąż wybrzmiewają w przestrzeni edukacyjnej? A może jednak warto ich unikać?

- "Stasio to grzeczny chłopiec";

W przeszłości takie zdanie brzmiało jak największy komplement. Pokolenie powojenne jasno określało podstawowe role i zadania społeczne dla każdego członka rodziny. W tym okresie dziecko otrzymywało całą listę obowiązków i zasad, którymi miało się kierować. Przede wszystkim każde dziecko miało być jednak grzeczne, czyli pokorne, posłuszne, karne, ciche w swoim zachowaniu oraz sposobie wyrażania emocji. Mały człowiek miał pomagać w domu, uważnie się uczyć, zawsze słuchać dorosłych (nie tylko rodziców, ale każdego napotkanego dorosłego, np. sąsiada czy dozorca). W kontekście społecznym krążyły krótkie powiedzonka, które nakreślały, czego może i czego absolutnie nie może domagać się dziecko, np. „dzieci i ryby głosu nie mają”.

Kolejne dekady przyniosły zmianę w postrzeganiu zarówno samego dziecka, jak i postaw wychowawczych. Współcześnie mamy świadomość, jak znaczący jest rozwój dziecka w przestrzeni jak najbardziej bezpiecznej, przyjaznej oraz pełnej naturalnej komunikacji potrzeb, a jednak termin „grzeczne” wciąż z nami pozostał i czasem wręcz krzyczy, domagając się reakcji.

ZA DZIECKO GRZECZNE NAJCZĘŚCIEJ UWAŻA SIĘ DZIECKO, KTÓRE:

- zachowuje się zgodnie z oczekiwaniami dorosłych, wykonuje polecenia bez grymaszenia, nie sprawia kłopotów, potrafi zająć się sobą, nie absorbuje swoją osobą, nie ekspozuje w nadmiarze przeżywanych emocji, niekiedy sprawia wrażenie bardziej dorosłego, niż jest, charakteryzuje się pozorną dojrzałością.

Należy pamiętać, że każde dziecko jest dobre, a w określaniu/identyfikacji odnosimy się zawsze do konkretnych zachowań, to zachowania można postrzegać jako poprawne lub nieodpowiednie. Określenie „grzeczny”, „niegrzeczny” nie tylko jest nietrafne, ale także szkodzi. Nie ma dzieci grzecznych i niegrzecznych. Są po prostu dzieci, które postępują w różny sposób i na różne sposoby potrzebują uwagi oraz wsparcia rodziców i nauczycieli.

Bo ... Stasio staje się za grzeczny.

Zastanówmy się raz jeszcze, z czym kojarzy się bycie grzecznym. Z byciem poprawnym?

Z uległością, poprawnością, a może z umiejętnością kulturalnego zachowania w towarzystwie?

Zdaje się, że przecież nic takiego nie może się stać, jeśli ktoś będzie rozwijał się właśnie w zakresie tych umiejętności. Tymczasem nieodpowiednio ustawiona poprzeczka do „bycia grzecznym” może stać się nakazem do kształtowania postawy uległości, konformizmu oraz bezradności wobec swoich potrzeb. Dziecko, które otrzymuje pochwałę werbalną, czyli symboliczne już słowa: Ale z ciebie grzeczny chłopczyk, zyskuje uwagę i akceptację społeczną, otrzymuje komunikat: „jesteś akceptowany i ważny przede wszystkim wtedy, kiedy zachowujesz się w ten sposób”. Siła tego przekonania jest tak mocna, że dziecko może starać się „być grzeczne” bez względu na okoliczności, a nawet wbrew własnym potrzebom. Nadmierna uległość i bezdyskusyjne posłuszeństwo mogą zakłócić rozwój autonomii oraz niezależności rozwojowej dziecka, a także stać się przyczyną wielu innych trudności. Pośród nich można wymienić:

- Poczucie warunkowej akceptacji

Przekonanie, że rodzina lub opiekunowie i inni znaczący dorośli akceptują mnie dopiero, gdy spełniam ich określone oczekiwania. Poczucie przynależności wynikające ze spełnienia określonych standardów staje się nadrzędnym celem, a tym samym nie ma tutaj bezpiecznej przestrzeni na poznawanie siebie, doświadczanie świata emocji. Wizja bycia zawsze grzecznym staje się priorytetem. Relacja z opiekunem staje się niepewna, bo jest zależna od zachowania dziecka. Może się tutaj ujawnić poczucie, że „na akceptację muszę sobie zasłużyć odpowiednim zachowaniem”.

W przyszłości natomiast mogą ujawnić się trudności z samoakceptacją oraz spójnym obrazem swojego „ja”. Postawa uległości i przynależności wbrew własnym potrzebom sprzyja także postawie konformistycznej. Krótko mówiąc, nie mając możliwości uczenia się siebie, nie mogą później wykorzystywać tej wiedzy, aby jak najlepiej radzić sobie samodzielnie.

- Brak asertywności i trudności z dbaniem o swoje granice

Dziecko, które stale spełnia oczekiwania dorosłych, niekiedy rezygnując z własnych potrzeb, uczy się posłuszeństwa oraz uległości wbrew swoim granicom. Ten rodzaj schematycznej reakcji zostaje utrwalony poprzez kolejne zachowania i sytuacje. Dziecko nie ma możliwości ani dbania o swoje potrzeby, które są sprzeczne z wizerunkiem „grzecznego dziecka”, ani ich zaspokajania. Nie nabywa zdolności dbania o przestrzeń, która jest przez nie same uznawana za znaczącą. W przyszłości ten rodzaj zachowania może utrudnić nawiązywanie satysfakcjonujących relacji z innymi. Brak wyćwiczonej umiejętności dbania o swoje granice może stanowić przeszkodę w zadbaniu o swoje potrzeby, bo przecież zwykle potrzeby innych były ważniejsze od moich.

- Identyfikacja problemu jako porażki

Zgodnie z przekonaniem dziecko grzeczne nie sprawia problemów. Jest posłuszne i bez dyskusji wykonuje swoje obowiązki. W ten sposób dziecko uczy się wykonywać zadaną mu rolę, ale nie jest ukierunkowane na samodzielne radzenie sobie z trudnościami. W sytuacji gdy jednak występują problemy i nagłe niepowodzenia, może mieć poczucie, że rozczarowało dorosłych, w końcu oni liczyli, że kolejny raz będzie „bezproblemowe”, a tutaj jednak zdarzyło się inaczej. W takich okolicznościach często padają słowa: "No nie wierzę! Maciuś, taki grzeczny chłopiec, a taka sytuacja? To niemożliwe!"; "Anielka, nawet ty?! Taka grzeczna dziewczynka, a zabrałaś Idze lalkę? No to chyba jakaś pomyłka". Otoczenie, które wspiera rolę „grzecznego dziecka”, nie tylko nie daje dziecku możliwości konfrontacji z samym problemem, ale też przekreśla naukę samodzielnego radzenia sobie z trudną sytuacją. Zamiast zrozumienia i poczucia sprawczości („mogę coś z tym zrobić”) pojawia się poczucie winy („zawiodłem innych, nie powinienem”). Każde potknięcie, niepowodzenie, trudność z większym prawdopodobieństwem będą odczytywane nie jako problem do rozwiązania, tylko jako porażka, z którą trzeba żyć. Dziecko, aby w pełni osiągnąć pełny obraz siebie i swoich możliwości, musi nabyć umiejętność radzenia sobie z trudnościami. W innym przypadku porażki stają się bardzo dotkliwe i nie uczą nowych zachowań, a jedynie pogrążają w poczuciu niemocy i zawodu.

- Trudności w doświadczaniu emocji

Niekiedy „grzeczne dziecko” wręcz gubi się na tle całej grupy. Dorośli w pierwszej kolejności zwracają uwagę na dzieci, które przeżywają świat tu i teraz w silny lub bardzo silny sposób. Tymczasem „grzeczne dziecko” uczy się doświadczać tego świata w samotności, tak aby nie sprawiać kłopotów. W konsekwencji z trudnością sygnalizuje to, co przeżywa i jak się czuje. Warto pamiętać, że nie przychodzimy na świat z umiejętnością samoregulacji emocji, tylko zdobywamy ją poprzez stopniowe, coraz skuteczniejsze próby radzenia sobie z nimi. Nauka emocji bywa trudna i wymagająca, ale nigdy cisza i samotność w doświadczaniu emocji nie są dobrym pomysłem. Co więcej, same emocje nie są ani dobre, ani złe, tym samym nie stanowią podstawy do patrzenia na nie w kategorii dobrych lub złych zachowań dziecka, np. Grzeczne dziecko – bo nawet się nie złości; Niegrzeczne dziecko – bo jak się złości, to tak krzyczy i kopie. Świat emocji jest ważny, nie ma lepszych i gorszych emocji, ale doświadczając ich, zdobywamy kolejne możliwości wyrażania ich w jak najlepszy sposób. Dorośli, którzy starają się wyciszyć emocje za wszelką cenę, mogą mieć przeświadczenie, że przecież w dorosłym świecie tak należy postępować, więc warto nad tym jak najszybciej zapanować. Tymczasem, chociaż przyświeca im intencja, by dziecku było lepiej, te działania jasno mu komunikują, że nie wszystkie emocje warto przeżywać, lub nawet, że to, co czuje dziecko, nie jest ważne, jeśli nie jest akceptowalne społecznie. Warto pamiętać, że emocje nie potrzebują „grzecznej ciszy”, tylko zrozumienia i... kolejnych prób radzenia sobie z nimi. Dlatego

nauka emocji jest tak znaczącym elementem rozwojowym dla każdego dziecka.

KULTURA OSOBISTA TO NIE TO SAMO, CO „BYCIE GRZECZNYM”

W wielu przypadkach zachowania takie jak powiedzenie „dzień dobry” czy „do widzenia”, wykorzystywanie zwrotów grzecznościowych pan/pani czy uważna postawa na drugiego człowieka, która przejawia się np. w ustąpieniu miejsca czy przepuszczeniu w drzwiach, bywają interpretowane jako przykłady „bycia grzecznym dzieckiem”. Tymczasem kultura osobista, empatia i inne umiejętności społeczne to wartości, które nabywamy nie w wyniku podporządkowania się nakazom czy zakazom, ale poprzez obserwację i zrozumienie. Paradoksalnie można mieć wysoki poziom wyćwiczonych określonych zachowań, które można by uznawać za grzeczne, a zarazem być bardzo daleko od kultury osobistej w innych.

W JAKI SPOSÓB ZASTĄPIĆ SŁOWA "GRZECZNY CHŁOPIEC", "GRZECZNA DZIEWCZYNNKA"?

Czasem słowa "grzeczny", "niegrzeczny" są używane w codziennych sytuacjach w sposób bardzo spontaniczny. Czasami żegnając dziecko mama woła: "Bądź grzeczny! Będę po obiadku po Ciebie!", odbierając dziecko, babcia pyta "I jak tam Jaśku, byłeś grzeczny?"

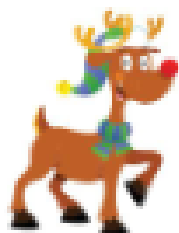
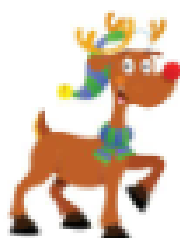
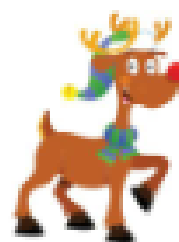
I choć powierzchownie to jedynie słowa, można je zastąpić innymi, które nie będą powielać "idei grzeczności", a także podkreśla te elementy zachowania dzieci, które są dla nas znaczące. Zamiast stosować określenia grzeczny, niegrzeczny, spróbujmy odnosić się do konkretnego zachowania "Baw się dobrze, przyjdę po Ciebie po obiadku; I jak tam Jaśku, co dziś ciekawego robiłeś w przedszkolu?"; Stosując konkretne przykłady zachowania, nie tylko oddzielamy dziecko od przejawianych przez nie reakcji, ale także wskazujemy, jakie postępowanie dostrzegliśmy.

Nie ma dzieci grzecznych i niegrzecznych i można dziś inaczej wprowadzić dziecko w ten świat. Usłyszmy dziecko, a nie tylko jego zachowania. Mówmy "językiem dziecka", które potrzebuje dorosłego, o którym pisze Janusz Korczak:

"...mówiłem nie do dzieci, a z dziećmi, mówiłem nie o tym, czym chcę aby były, ale czym one chcą i mogą być".

Policz elementy i wpisz odpowiednią cyfrę w prostokątach

Niech czas Bożego Narodzenia
utrzyma w mocy nasze marzenia.
Świąt białych, pachnących choinką,
skrzypiących śniegiem pod butami,
spędzonych w ciepłej, rodzinnej atmosferze,
pełne niespodziewanych prezentów.
Świąt dających radość, odpoczynek
oraz nadzieję na Nowy Rok, żeby był lepszy niż ten,
który właśnie przemija.

Pełnych radości, zdrowia, pokoju Świąt Bożego Narodzenia
oraz pomyślności i sukcesów w 2023r.

**Dyrekcja, grono pedagogiczne oraz pracownicy
Przedszkola nr 161 Księcia Przemysława
w Poznaniu.**

Zespół redakcyjny: Anna Jamry, Sylwia Lisowska-Walęcka.